

er stillet sikkerhed for beløb, der sammenlagt svarer til fondsbeløbet.

Ved beregningen af den enkelte fordrings andel i fondsbeløbet tages der ikke hensyn til, om vedkommende fordring efter almindelige regler er blevet rentebærende inden fondsoprettelsen. En sådan kreditor må antages ikke at kunne rejse krav om renter for tiden indtil fondsoprettelsen ved siden af det rentebeløb, der indgår i fondsbeløbet.

I *stk. 2* er det fastsat, at en begrænsningsfond efter § 271 skal svare til begrænsningsbeløbet efter § 270. Fondsbeløbet for en § 271-fond omfatter således i modsætning til en § 240-fond ikke renter indtil fondsoprettelsen. Skulle en fordring, der kan anmeldes i en § 271-fond i medfør af de almindelige renteregler, være rentebærende inden fondsoprettelsen, vil domstolen skulle tage dette i betragtning ved fastsættelsen af tillægsbeløbet i medfør af § 353, *stk. 2*.

Til § 352

Bestemmelsens *stk. 1*, der bygger på konventionens artikel 11, *stk. 1*, 1. sætning, og *stk. 2*, fastsætter, at fonden enten kan bestå i en kontant indbetaling eller have form af en sikkerhedsstillelse. Sikkerhedsstillelsen kan f. eks. være en bankgaranti, jfr. herved gældende § 271, *stk. 1*, 3. sætning, eller en forsikringsgaranti fra en P&I-klub, et såkaldt »klubbrev«.

Selve sikkerhedsstillelsen eller indbetalingen af fondsbeløbet kontant konstituerer ikke en fondsoprettelse, da fonden først anses for oprettet, når retten har afsagt kendelse herom, eventuelt senere, jfr. forslaget § 353, *stk. 3*. Dette fremgår også af formuleringen i § 352, *stk. 1*, »den, der fremsætter begæring om ...«. Sikkerhedsstillelsen bestemmer heller ikke tidspunktet for omregningen fra SDR til dansk valuta, jfr. udkastets § 366. Sikkerhedsstillelsen kan endvidere efter omstændighederne skabe grundlag for, at arrester i det konkrete tilfælde ophæves. Den person, i hvis navn begrænsningsfonden begæres oprettet, behøver ikke at være identisk med den person over for hvem, det retlige skridt foretages, som udløser adgangen til fondsoprettelse, jfr. herved udkastets § 240, *stk. 1*, men kan f. eks. være en medansvarlig eller et forsikringselskab.

I *stk. 2* er det fastsat, at den, der fremsætter begæring om fondsoprettelse, også skal give retten meddelelse om alle, der må antages at ville gøre krav gældende mod fonden, samt en redegørelse om baggrunden for fondens oprettelse. Denne redegørelse skal give retten grundlag for at beregne størrelsen af fondsbeløbet. Der skal derfor gives oplysninger om størrelsen af det skadevoldende skib, om dets nationalitet, om ejere og forsikringselskab. Oplysningen om fordringshaverens identitet vil retten bl. a. skulle bruge ved underretning om fondsoprettelsen samt ved indkaldelsen efter forslaget § 354.

Til § 353

I *stk. 1* er det fastsat, at beslutningen om fondsoprettelse træffes ved kendelse. I kendelsen skal der tages stilling til fondsbeløbets størrelse samt til, om den sikkerhed, der eventuelt tilbydes i stedet for en kontant indbetaling, er tilstrækkelig efter sin størrelse og beskaffenhed.

I kendelsen skal der derimod ikke tages stilling til, hvorvidt ansvaret for de krav, der har givet anledning til fondsoprettelsen, kan begrænses, altså om kravet er af en sådan art, at det er omfattet af § 236, eller om begrænsningsretten er bortfaldet efter § 237. Der henvises herved til bemærkningerne til udkastets § 240, *stk. 1*. Selv uden en udtrykkelig regel om, at der skal tages stilling til adgangen til at oprette begrænsningsfond, må det dog antages, at retten vil kunne afslå en begæring om at oprette en begrænsningsfond, såfremt det er åbenbart, at det krav, der foranlediger fondsoprettelsen, ikke er undergivet ansvarsbegrænsning; dette følger forudsætningsvis af, at det i udkastets § 240, *stk. 1*, er angivet, at der kun kan oprettes begrænsningsfond i anledning af krav, der efter deres art kan begrænses.

Bestemmelsen om, at beslutninger efter § 353, *stk. 1*, skal træffes ved kendelse, indebærer for så vidt angår beslutningen om fondsbeløbets størrelse i overensstemmelse med retsplejelovens § 218, at beslutningen skal ledsages af grunde.

Kendelsen vedrørende fondsbeløbets størrelse vil kunne kæres til højesteret af enhver, over for hvem kendelsen indeholder en afgørelse, jfr. retsplejelovens § 393, *stk. 1*. Retten til at kære denne afgørelse tilkommer således